

[Fisker.]

ærede Medlem, at gaa ind i et Arbejde for at faa Formueskat til Kommunerne, og det er, sagde det ærede Medlem, Venstre aldrig nogen Sinde gaaet ind for. Det maa være en Fortalelse af det ærede Medlem, naar han i Gaar saa stærkt hævdede, at Venstre ikke nogen Sinde er gaaet ind for kommunal Formuebeskatning, eller ogsaa maa det ærede Medlem have glemt, hvad han i sin Tid selv har skrevet under paa i den kommunale Skattekommissions Betænkning. Jeg skal gerne oplyse, hvad der i saa Henseende staar i Betænkningen, underskrevet af de samme Medlemmer, som jeg nævnte før: C. Jørgensen, C. F. Nielsen, Jørgen Pedersen, Pinholt og Schmidt; der staar Side 129:

„Mindretallet er gaaet med til at foreslaa indført en kommunal Formueskat, bl. a. fordi der forskellige Steder findes ret store Ejendomme, som drives saaledes, at de ikke giver noget Overskud. Der bliver saaledes ingen Indtægt at beskatte, og skønt Besidderen maaske ejer det meste af Ejendommen, kan man ingen Indkomstskat faa, lige saa lidt som Kildeartsbeskatning kan anvendes i Tilfælde som disse. Her vil en kommunal Formueskat kunne bringes i Anvendelse.“

Saaledes siger Partiet Venstres ærede Medlemmer af Kommissionen, klart og tydeligt. Nogen bedre Motivering for denne Skat har jeg ikke kunnet formulere, og jeg gør derfor de Herrers Ord ganske til mine.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger talte om, at § 7 i Lovforslaget vil medføre, at Amtets Ejendomsbesiddere kommer til at betale hele Amtsskatten. Det ærede Medlem ved jo dog, at dette ikke er rigtigt. Kun naar Amtsbeskatningen bliver forholdsvis høj i Forhold til Amtets Grundværdi, først da kan der være Tale om at overføre en Del af Amtsskatten paa andet Skattegrundlag, nemlig paa Statsskatteyderne i Amtet. Men det maa endvidere bemærkes, at i Øjeblikket ligger Forholdet saaledes, at en Række Amter til Trods for denne Begrænsning er i Stand til at udskrive ret betydelige Beløb paa Amtets Skatteydere.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger ønskede at faa en fælles Amtsbeskatning for hele Landet og var heri enig med mig. Det vilde have glædet mig i høj Grad, om jeg kunde have mødt med det ærede Medlem, og vi i Fællesskab kunde have arbejdet paa at tilvejebringe en fælles Amtsskatteordning for Sønderjyderne og for os andre, men jeg maa sige, at da jeg fik at vide, hvad Grundlag der skulde være for Samarbejdet, blev jeg noget betænkelig derved. For, siger det ærede

Medlem, den sønderjydske Skatteordning maa være den, som man skal tilstræbe indført heroppe i det gamle Land. Jeg beklager, at det ærede Medlem saa afgjort udtaler dette, saa afgjort ønsker netop denne Beskatningsform indført i det gamle Land, for det forekommer ikke mig, at man har nogen Amtsbeskatning noget Sted, som er mere uheldigt virkende end denne særlige Beskatning, som man har i de sønderjydske Amter, hvor hele Amtsskatten væltes over paa Kommunerne og fordeles af Kommunerne efter gældende Skattevedtægter saaledes, at alle Indkomster i de forskellige Kommuner, baade smaa og store, rammes deraf. Denne Beskatning anser jeg for ganske forfejlet, og skulde der ikke være Mulighed for at opnaa et Samarbejde og Forstaaelse paa andet Grundlag, beklager jeg at maatte give Afkald paa dette i øvrigt behagelige Samarbejde.

Det ærede Medlem mente, at man ved den nuværende Beskatning af fast Ejendom, ved Ejendomsskylden, behandlede Ejendommen og Jorden i de forskellige Brug ens. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening, for han ved jo fuldt ud, at naar man tager en Opgørelse over Jordværdiansættelsen pr. Tønde Hartkorn her i Landet, er denne Værdiansættelse langt større for de mindre Brug end for de store. Det er det ærede Medlem fuldstændig klar over. Det er vel i høj Grad forskelligt i de forskellige Egne af Landet, men tager man Tallene som Helhed, viser det sig, at ved de sidst afholdte Vurderinger i 1927 var Grundværdien pr. Tønde Hartkorn for Herregaarde 5 800 Kr., for Bøndergaarde 6 100 Kr. og for Landbrugshuse 9 347 Kr. Her er da en fuldkommen Ulighed til Stede i Beskatningsgrundlaget, som gør, at man ikke uden videre, synes jeg, kan anbefale den nuværende Ordning som behandlede Brug af enhver Størrelse og af enhver Art ens.

Til de ærede Medlemmer, der har talt om Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg og den Henvendelse, som vi her i Rigsdagen har faaet fra dette, vil jeg sige, at jeg her kan give Ministerens Udtalelse min fulde Billigelse. Jeg er paa en Maade selv Part i Sagen, idet jeg har den Ære at indtage en ledende Stilling i en af vort Lands Kreditforeninger, men det forekommer mig ikke, at man kan hævde, at dette staaende Fællesudvalg kan tale med nogen som helst Vægt paa disse Foreningers Vegne, naar man samtidig ved, at det kun repræsenterer en enkelt Side af deres Ledelse. Jeg skal villigt indrømme, at man rent teknisk derfra kan indhente Udtalelser af Værdi og Betydning,